

Philippus Decius super Decretalibus.

tura capituli ad qd dirigit vel fm intentione eius que verissimi
ter videt fuisse vt no debeat esse deterioris conditionis qua si esset
simpliciter receptus a capitulo. r hoc sane intelligit quado papa
habuit notitiam de numero statuto in ecclesia alias secus qz man
datum no valeret. c. constitutus. de rescrip. r tali ca u videtur pece
re opi. Abb. r aliorum bic. r hoc modo conclusio supra facta limi
tatur. C Secundo fallit qn receptus fuit in canonicum vt esset. s.
numerarius vt Abb. bic dicit. Et hoc videt intelligendū in casu
in quo licite recipi potest canonicus sine prebēda iuxta no. per In
no. in. c. h. de de. no. res. alias secus videt qz cōnētio no valeret. c. p
nas. el. ii. de simo. c. dilectus. el. j. de preben. Vel hoc intelligit qn
capitula a seipso ita cōstituit vt p glo. s. in verbo recipient in fin.
Et de isto canonico supra numerario qd sequat tradit no. Abb.
in. d. c. dilectus. de preben. C In gl. si. er. dictis Abb. due conclusio
nes colliguntur. C Prima est fm primū intellectū q reuocatio hic
facta fuit ppter perfidia canonicor q inter ipsos alienatione fece
runt: secus si in alios alienatio facta fuisset. Sz hoc dicitū no videt
pcedere absqz diuinatione qd alienatio inter ipsos canonicos fa
cta fuisset qz ter. bic in si. generaliter loquit. Et qz ipsi antiqui ca
nonici no pnt in eadē ecclesia plures habere pben. c. literas. de
cōf. preben. Et qz si in extraneos alienatio fieri poterat absqz p
dia pari rōne vt qz inter ipsos fieri potuisset. Unde dicit pōt q etā
in actioe psonali post litē cōte. vitiū rei litigiose inducat: vt notat
Bar. in. l. fin. ff. de litig. r. Imo hoc tradit. r in. c. dilecte. i. de excep.
r no. in. l. ff. de litig. r. C Secūdo conclusio ex sebo intellectu habet qd
papa cognoscendo videt ad se eam auocare. id attentata corā infe
riori reuocantur fm Inno. bic. Sed iste intellectus vt cōtra ter. bic
in si. dū dicit post motū qōnem corā epo ferrariensi. r no dicit post
causas delatā ad papā: nā fm intellectu Inno. litera deberet pun
ctari ibi post motū qōnem. r addi. l. corā nobis. r verbū illud inno
uata deberet referri ad illa verba corā epo ferrariensi. r hoc modo
litera violabitur qd no est dicendū. in se tū vtrū est dicitū Inno. qd
papa cognoscēdo de cā illā ad se auocare videtur. c. vt nostrū de ap
pel. r no. Lal. in cōf. vii. in ti. de prebē. r Bald. in. c. j. ad bec col
l. de pace iura. fir. Et hoc etiā videt habere locū quāuis actus p
quem causa auocata fuisset nullus vt no. voluit Pe. de anch. in 2. fi.
lvi. circumscripsit cū simi. vt dicit in. d. c. vt nostrū. de appel. Et co
ram inferiore no valet pcessus qn papa motu pprio auocauit dū
modo inferior certificatus sit fm Ant. de but. bic per. c. fi. duobus
de appel. Abb. tamē idē tenet etiam dato q no fuerit certificatus
per. c. i. de cōf. prebē. C Distingui pōt q in expressa reuocatione
habeat locū opi. Abb. sed in tacita pcedat qd dicit Ant. de bu. qz
expressa potētiō vt quā tacita: vt no. Inno. bic. r Imo. in. char. pe.
col. si. facit gl. in de. sepe. in verbo partib? de verb. sig. r in. l. j. sed
41 vidēdum. ff. de succē. edic. C Vltimo querit si de eadē cā agatur
corā duobus iudicibus quorum alteri no subiciat an corā vtroqz
valeat pcessus. Ab. post Inno. r alios concludit qd sic. r idem se
quitur Ang. in. l. si is a quo. ff. de rei ven. in. l. pe. ff. de peti. bered.
Bal. in. l. j. ff. de offi. cōsul. r Pe. de anch. i. de. quādin. de app. cum
fi. vt tradunt Aldoder. bic r idem Abb. in. c. cum contingat. de re
scrip. Et ista cōclusio etiā videt pcedere si vni spāliter cōpeteret iu
risdictio in illa causa r alteri generaliter qz per illā specialē pcessio
nem no tollitur iurisdictio iudici generali. l. vbi Bar. C. de offic.
prefec. v. b. facit ter. in. c. p hoc de bere. in. vj. r late ponit Ro. in con
si. cccxciij. presens cōsultatio. cum si. vt p Aldoder. i. c. pasto. de offi.
ordi. erit tñ locus puentiom si opponatur fm Inno. bic r no.
Bal. i. l. nulli. in si. C. de iudi. r in aut. h. nono iure. col. pe. C. de ser.
fugi. Et ex hoc cautela habet vt qz prius cōueniatur coram iudi
ce si bī ppitio r favorabili vel corā illo vbi minor pena imponatur
vt instruit Ang. in. d. l. pe. ver. ex p dictis. de peti. bere. Si tñ appa
reret de fraude q hoc procuratū fuisset no valeret puentio. vt not.
Ang. post Bal. in. l. si seruus pluriū. s. j. de leg. j. r sequit ibi Alex.
cū tñ hoc cōpeteret de iure cōi qz quilibet erat inder competens
no videt fraus si hoc procuret. ar. l. gracebus. C. de adulte. xxvij. qd.
iij. in. c. q peccat. Et ad hoc specialiter facit ter. no. in. l. at q natu
ra. s. cū me a blente. ff. de neg. ge. vbi pcuratio pmittitur p conser
uatiōe iuris sui. Si non recipiat valet pcessus vt dicitū est ex quo
fm Abb. limitatio colligitur ad l. vbi ceptus. ff. de iudi. vt habeat
locū si excipiatur alias v3 pcessus coram vtroqz iudice. Et plures
alias limitationes ad dictā. l. vbi ceptū psequit Ang. sic. r Aldo
der. in. c. ex tenore. de rescrip. Et l3 valet pcessus coram vtroqz si
tñ cōtrarias sententias pferunt no v3 scōda contra primā: vt dicit
Compost. que alij sequitur. Et quo fm Abb. bic no est qd etiā in
diuersa instantia r corā diuersis iudicibus no valet sententia lata
contra primā que transiuit in rem iudicatā. et idem Anto. de but.
bic sequitur Lar. glo. ver. no. hoc dicitū Cōpost. r idē Anto. de bu.
in. cons. xxvj. vihs. de quo dicendū est: vt no. in. c. inter monasteriū
de re iudi.

- 6 Loca que sunt de foro ecclesiastico non subiciuntur statutis laicor
- 7 Quid de clericis in minoribus ordinibus.
- 8 Personae ecclesiastice que dicantur.
- 9 Clerici an includantur appellatione populi.
- 10 Etiam dictio includit casum magis dubitabilem
- 11 Districtus hoc verbum respicit territorium.
- 12 Religiosus hoc verbum capiatur multis modis.
- 13 Conuersi an dicantur laici.
- 14 Religiosi qui proprie dicantur. Et statutum loquens de religio
fis proprie intelligitur.
- 15 Remedium nouum tollit superfluitatem quando afferat aliquam
utilitatem: alias non.
- 16 Dispositio que generaliter loquitur an includat personas consti
tutas in ecclesia dignitate.
- 17 Statuta laicorum approbare spectat ad sanctum papam.
- 18 Papa vtrum possit se subicere iurisdictioni imperatoris.
- 19 Bona pimonialia clericor an gaudeat privilegio bonor ecclesie.
- 20 Sententia lata absqz citatione: qualiter r quando sit nulla.
- 21 Citatio non est necessaria: quando quis prius est in iudicio.
- 22 Adonitio in iudicis sedētis p tribunali h3 vt citatōis r perēptōis.
- 23 Citationem facta si iudex procedit non data copia parti ad defendē
dum sententia est nulla.
- 24 Sententia est nulla plata a iudice non informato de meritis cause.
- 25 Constitutio imperatoris que specialiter loquitur de clericis r de
rebis ecclesiasticis: an valeat.
- 26 Lex civilis generaliter loquens: r que non potest seruari sine pco
cato non valet.
- 27 Legatum an possit prescribi per legatarium qui non habet noti
ciam testamenti.
- 28 Lex imperatoris que generaliter loquitur: est rationabilis r fa
uorabilis cui canones non contradicunt habebit locū in clericis.
- 29 Lex civilis quando deuiat a iure canonico: r implicat peccatum
debet seruari in suo foro.
- 30 Ab hac regula excipiuntur plures casus. r nn. 30. 31. 32. et. 33.
- 31 Lex civilis tollens lucrum in materia spectante ad ecclesiam non
valet. exemplum ponit de puella que nubit raptorii.
- 32 Pene omnes que imponuntur mulieri trafuanti ad secunda vo
ta sunt in distincte sublate.
- 33 Statutum laicor quod mulier sine consensu patris non possit cō
trahere matrimonium no valet.
- 34 Lex civilis si disponat circa temporalia ad actum spiritualem: si
cuti de dote valet.
- 35 Iudex secularis potest supplere negligentiam iudicis ecclesiastici
etiā si puenisset.
- 36 Lex civilis si disponit circa actum spiritualem lex vero canonica
contradicit: statuti iuri canonico.
- 37 Episcopus potest mulierem non suspectam retinere in domo se
cundum iura canonica.
- 38 Lex civilis si presumit circa actum specialiter: r canon non cōtra
dicat an valeat.
- 39 Leges r statuta laicorum concernentia ordinem iudiciorum sunt
seruanda etiam contra clericos.
- 40 Clericus litigās in foro seculari an poterit appellare ante senten
tiam diffinitiuam.
- 41 Quid de instantia iuris civilis.
- 42 Statutum laicorum compellens ad compromissum an habeat lo
cum in clerico litigante in foro seculari.
- 43 Statuta facta contra consanguineos clericorum an valeant.
- 44 Statutum laicorum quod cauetur qd idem ins reddatur clericis in
foro seculari: qd redditur laicis in foro ecclesiastico: an valeat.
- 45 Quid de statuto florentie.
- 46 Statutum laicorum quod moniales non succedant non valet.
Et de multis statutis ponit bic: quod non valent vt videre licet
bic per ordinem.
- 47 Statuta inferioror a principe si gūaliter disponat ptra clericos no
valent. Et qualiter ista conclusio procedat vide bic. r nu. 51.
- 48 Et nota qd hic notabiliter tractat materiam vinculi inieci ante
clericatum per statuta laicorum: quam materiam non inuenies
alibi eque declaratam.
- 49 Statutum disponens quod extantibus clericis masculis femine
excludantur: an valeat.
- 50 Ecclesia habet priuilegium vt acquirat dñium sine traditione.
- 51 Statutum mediolani q nullus subditus pñati mediolani possit
alienare in non subditum: nisi soluat tantum pro libra: an aliena
tio possit fieri in personam ecclesiasticam.
- 52 Statutum an loquatur in rem vel in personam multum refert.
- 53 Clericus negociator: tenetur soluere guerram.

Ecclesia sancte marie.

Ne hui? fa
mose decre
tenā est primo fm Bald. in. rub. s. e. in prin. in vers.
quādo

omnino d. Pa
pae iurisdictionem
non potest subici
re nisi iure expre
ssio fiat quod in
hoc nonnullis dicit
Magist.

1 Statuta facere cōtra libertatē ecclesie a laicis manus peccatū
est quam statuere pro libertate ecclesiastica.
2 Statuta quot modis dicantur esse contra libertatem ecclesie. et nu
mero. 3. 4. r. 5.